Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Наше життя

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 25 | Середа, 20 грудня 1967 року | Ціна 2 коп.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КП УКРАЇНИ, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Центральний Комітет КП України і Президія Верховної Ради Української РСР прийняли рішення на ознаменування 50-річчя Української Радянської Соціалістичної Республіки провести 23 грудня 1967 року в м. Києві в Жовтневому палаці культури об'єднане урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії України і Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки з участю партійних, радянських і громадських організацій, представників трудящих м. Києва та воїнів Радянської Армії.

ДОСВІД ПЕРЕДОВИКІВ — ТРУДІВНИКАМ СЕЛА

Комуністична партія постійно піклується про те, щоб колгоспи і радгоспи збільшували виробництво продуктів харчування для радянських людей, безперебійно постачали промисловості сировину. Центральний Комітет партії вжив енергійних заходів, спрямованих на прискорення темпів розвитку сільськогосподарського виробництва.

Здійснюючи рішення березневого Пленуму ЦК КПРС (1965 р.), XXIII з'їзду партії, трудівники села добилися значних успіхів у розвитку колгоспно-радгоспного виробництва.

Багатий вклад щороку робить наша республіка в загальносоюзне виробництво сільськогосподарської продукції, насамперед зерна. Тільки в цьому році державі продано 751 мільйон пудів зерна — на 135 мільйонів пудів більше плану. Багато вироблено і здано іншої продукції сільського господарства. В цій важливій народногосподарській справі є частка самовідданої праці й трудящих глухих.

Незабаром в Києві відбудеться республіканська нарада передовиків сільського господарства, ударників комуністичної праці — членів Українського товариства глухих.

На нараді відзначатимуть передовиків сільського господарства, які віддають сили і уміння виконанню і перевиконанню виробничих планів колгоспів і радгоспів. Серед них — тракторист колгоспу «Жовтнева революція» Коломийського району, Івано-Франківської області С. Горняк, доярка колгоспу ім. Леніна Ровенського району З. Костецька, свинар колгоспу «Росія» Козятинського району, Вінницької області Г. Гринчук, пастух колгоспу «Прапор комунізму» Лебединського району на Сумщині С. Карпенко, чабан колгоспу «Промінь Ілліча» Христинівського району, Черкаської області Г. Дрозденко, токар Пологівського районного відділення «Сільгосптехніка» на Запоріжжі А. Короткий та багатобагато інших передовиків, з яких треба брати приклад, вчитися високопродуктивної праці.

Досвід передовиків треба зробити надбанням всіх трудящих глухих, які працюють в сільському господарстві республіки. А це велика армія — близько 20 тисяч чоловік.

У багатьох обласних, районних і міжрайонних відділах УТОГ приділяють належну увагу залученню глухих до громадсько-корисної праці в колгоспах і радгоспах, піклуються про створення там компактних груп і первинних організацій. В Дніпропетровській області, наприклад, сітка Товариства збільшилась за три роки на 60 організацій, в тому числі у сільській місцевості — на 48 організацій. В Івано-Франківській області є 81 організація, в тому числі на селі — 69 організацій. Нині в колгоспах і радгоспах республіки налічується 93 компактні групи, де працюють по 10 і більше чоловік.

Але факти свідчать про те, що в деяких обласних відділах УТОГ погано займаються розвитком сітки організацій Товариства в сільській місцевості, особливо створенням первинних організацій. Таке становище має місце в Донецькому, Кримському, Одеському, Кіровоградському і Запорізькому облвідділах УТОГ.

Керівникам обласних, районних і міжрайонних відділів необхідно серйозно зайнятися створенням виробничих первинних організацій Товариства в колгоспах та радгоспах і територіальних — при сільрадах. Це дасть змогу оперативніше вирішувати питання по мобілізації глухих колгоспників і робітників радгоспів на ударну працю, значно покращити культурно-масове і побутове обслуговування членів УТОГ, залучати їх до активного громадського життя.

Тепер для працівників сільського господарства нема більш важливого завдання, ніж наполеглива боротьба за дострокове виконання п'ятирічки. Ініціаторами, заспівучами Всесоюзного змагання трудівників сільського господарства за дострокове виконання завдань п'ятирічного плану по виробництву зерна та іншої сільськогосподарської продукції стали хлібороби з Волочиського району на Хмельниччині. Взявши високі зобов'язання, вони знаходять і приводять в дію додаткові резерви збільшення виробництва сільськогосподарської продукції.

За прикладом волочиських землеробів розробили і здійснюють конкретні заходи для успішного проведення зимівлі худоби та повного виконання планів і зобов'язань по виробництву тваринницької продукції колгоспники і робітники радгоспів Рокитнянського району Київської області.

День у день ширіться соціалістичне змагання за дострокове виконання п'ятирічки. Найпервіший обов'язок всіх працівників сільського господарства, членів Українського товариства глухих — стати під прапор цього змагання і, відзначаючи 50-річчя Радянської України, зосередити увагу на високоякісному виконанні поточних сільськогосподарських робіт, закріпити успіхи, досягнуті в ювілейному змаганні, взяти нові рубежі в третьому році п'ятирічки.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Попереду — бригада Ф. Антонової

Радує успіх колективу Львівського УВП-1, який достроково виконав річний план по загальному обсягу виробництва та випуску найважливіших видів продукції. Зараз підприємство працює в рахунок третього року п'ятирічки. Перед веде одна з бригад, яку очолює Ф. Антонова. Своє річне завдання бригада виконала на 104 проценти і видала понад план продукції на 3.200 карбованців. До кінця року колектив підприємства виготовить виробів ще на 20 тисяч карбованців.

Від наш. нештат. кор.

Михайло Сувадло — ударник комуністичної праці, один з кращих робітників Дрогобицького УВП очолює розкрійно-заготівельну бригаду. Ставши на трудову вахту, бригада змагається за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Фото І. Щербанюка.

Множимо трудові здобутки

Все нових трудових успіхів добивається колектив Чернігівського УВП. Річний план по загальному обсягу виробництва виконано на півтора місяці раніше строку.

Нещодавно колектив підприємства переглянув соціалістичні зобов'язання, взяті напочатку року, і вирішив виготовити продукції по вартості обробки ще на 40 тисяч карбованців.

Нині на УВП широко розгорнулось змагання за дострокове виконання п'ятирічки. Як і завжди попереду обидві бригади швачок П. Повжик і К. Пильник.

М. ГОЛОВКО.
Старший економіст Чернігівського УВП.

Високі показники доярки

Високі трудові показники у доярки колгоспу ім. Ватутіна Білопільського району Ганни Михайлівни Шевченко. Ще напередодні 50 роковин Великого Жовтня вона виконала свої соціалістичні зобов'язання, надоївши від кожної закріпленої за нею корови по 2340 літрів молока. Тепер ці показники стали ще вищими.

За зразкову працю правління колгоспу ім. Ватутіна часто преміювало передову доярку грішми і цінними подарунками. Неодноразово Ганна Михайлівна була учасником обласної наради передовиків сільського господарства. Крім того, вона є головою Річанської первинної організації УТОГ, де також провадить велику громадську роботу серед членів організації.

На фото: доярка Г. М. Шевченко.

А. МИШИНЦЕВ.
м. Суми.

ШАНА І СЛАВА ПЕРЕДОВИКАМ!

Г. П. ДРОЗДЕНКО — чабан колгоспу «Промінь Ілліча» Христинівського району, Черкаської області. Нагороджений орденом «Знак Пошани».

В. К. КРИЩУК — свинар колгоспу «Росія» Козятинського району, Вінницької області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

С. Н. КАРПЕНКО — пастух колгоспу «Прапор комунізму» Лебединського району, Сумської області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

В. П. СИДОРЕНКО — коваль колгоспу «Радянська Україна» Білопільського району, Сумської області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

В. С. БИК — скотар колгоспу «Україна» Городокського району, Хмельницької області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

А. Є. КУШНІР — скотар колгоспу «Україна» Золочівського району, Харківської області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

М. І. ЧЕРНЯЙ — свинарка колгоспу «Комуніст» Семенівського району, Чернігівської області. Нагороджена медаллю «За трудову доблесть».

М. Є. КУЗЬМЕНКО — тракторист радгоспу «Семисотка» Ленінського району, Кримської області. Нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Г. А. КИРИЛЮК — доярка колгоспу «Авангард» Баранівського району, Житомирської області. Нагороджена медаллю «За трудову відзнаку».

Д. В. СТЕЛЬМАХ — дояр колгоспу «Прогрес» Коростишівського району, Житомирської області. Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку».

В. С. ТИЩУК — коваль Житомирського районного відділення «Сільгосптехніка». Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку».

М. Ф. МУШКА — колгоспниця колгоспу «Ленінський шлях» Хустського району, Закарпатської області.

А. Г. ЧОЛОМБИТЬКО — дояр колгоспу ім. 40-річчя Жовтня Сватівського району, Луганської області.

З. К. КОСТЕЦЬКА — доярка колгоспу ім. Леніна Ровенського району, Ровенської області.

М. М. МАЗЯР — тракторист колгоспу «Комуніст» Камено-Бузького району, Львівської області.

М. Т. ВАШУЛЕНКО — комбайнер колгоспу «Комінтерн» Бородянського району, Київської області.

К. І. ДІДЧЕНКО — доярка колгоспу «Нова громада» Яготинського району, Київської області.

Г. М. ЛИСЮК — запарник кормів колгоспу ім. Леніна Софіївського району, Дніпропетровської області.

В. І. МАЛИШЕВА — колгоспниця колгоспу ім. XXII з'їзду КПРС Березівського району, Одеської області.

В. Г. КУЛІБІНА — свинарка радгоспу «Білолуцький» Новопсковського району, Луганської області.

І. П. ВАРАКСА — тракторист радгоспу «Світанок» Снігурівського району, Миколаївської області.

І. П. ЛУППА — робітник будівельної бригади радгоспу «Комінтерн» Голопристанського району, Херсонської області.

М. І. ДЕМИБАРАН — виноградар радгоспу «Бурлюк» Бахчисарайського району, Кримської області.

До 50-річчя встановлення Радянської влади на Україні

ПЕРШІ КРОКИ

Катеринославська організація

Ветерани Товариства добре пам'ятають Івана Опанасовича Панова, який працював у друколітографії Катеринославської залізниці. Він був один з організаторів об'єднання глухонімих у Катеринославі, директором підприємства. Тов. Панов був представником від об'єднання свого краю на першому Всеросійському з'їзді глухонімих, який проходив з 17 по 23 липня 1917 року в Москві в приміщенні Арнольдо-Третяковського училища (пізніше Московський інститут глухонімих).

Хоча цей з'їзд нічого не вирішив, організаційно не створив товариства, але все ж відіграв свою позитивну роль в активізації руху глухонімих на Україні. Повернувся Панов із Москви з думкою про повну можливість об'єднати глухонімих міста, практично зайнятися їх трудовлаштуванням. За його допомогою і активністю об'єднання глухонімих Дніпропетровська було створено потім.

У 1920 році глухонімі одержали приміщення під клуб по вулиці Барикадній і стали налагоджувати культосвітроботу. Особливу увагу було звернено на ліквідацію неписьменності, на навчання дітей.

У 1921 році в Дніпропетровську відбулася перша міська конференція глухонімих. Питання в основному обговорювалися організаційні, трудовлаштування, боротьби з неписьменністю.

В Дніпропетровську, як і в інших містах республіки і всієї Росії, голод і розруха в той період створювали величезні труднощі. Люди їхали в села, шукаючи хліба, засобів для прожиття. Глухонімі переносили ще більші труднощі. Організаційне оформлення Дніпропетровського товариства глухонімих затягнулося до 1923 року. Правда, деяка робота велася активістами, які не втрачали надії незабаром об'єднати глухих міста, зайнятися трудовлаштуванням всіх здатних працювати.

І ось у 1923 році одержали нове приміщення під клуб на вул. Леніна. Потім обладнали гуртожиток. Організація поповнилася активістами. Питання трудовлаштування, навчання грамоти стали вже справою практичною, справою сьогоднішнього дня.

Дніпропетровська організація глухонімих на той час була однією з найбільших на Україні. Вона, можна сказати, першою добре організувала трудовлаштування членів товариства, серйозно взялася за створення власної виробничої бази.

Першим головою створеного об'єднання глухонімих було вибрано Миколу Хлебнікова, заступниками — Тадеуша Тлуховського і Станіслава Осташевського. У правління організації входили Курчинський, Ремезенко, Тимко, Михайловський та інші.

У 1918 році німці окупували місто, і організація припинила свою діяльність. Багато активістів перестало працювати, деякі були арештовані. З приїздом до Києва більшовиків-активістів глухонімих (1919 р.) організація відновила свою діяльність. Було оновлено склад правління. До нього ввійшли Є. Іванов, І. Степанов та інші. Головою організації глухонімих Києва вибрали І. Степанова.

Київське об'єднання розгорнуло роботу по ліквідації неписьменності серед глухонімих, створенню драмгуртка з числа учасників самодіяльності, клубного активу. Організуються доповіді, лекції, бесіди, з якими виступають члени правління, активісти клубу. Працює школа в Малині.

Варто сказати, що в той час, у двадцяті роки, соціальний склад організації глухонімих на Україні був різноманітним. У правліннях переважали дрібні службовці: конторники, рахівники, креслярі та ін., але у великих промислових центрах утворювались робітничі групи з людей виробничої праці. Найбільш впливове пролетарське ядро існувало на той час у Харкові, Донецьку, Одесі, Дніпропетровську.

Київська організація

За публікаціями об'єднання глухонімих Києва і Малина розпочалося у 1917 році. У приміщенні Краківської кав'ярні по вулиці Великій Васильківській № 10 (нині Червоноармійська) відбулося перше засідання активу глухонімих міста. У тому ж 1917 році проходили виборні збори у приміщенні колишнього політехнікуму.

Початок див. в «Нашому житті», №№ 22, 23 і 24.

ПО МІСТАХ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. Київ. Державний університет імені Т. Г. Шевченка. Мал. В. Подчекаєвої.

Бесіда

СОЦІАЛІСТИЧНА ДИСЦИПЛІНА ПРАЦІ

Немає потреби доводити ту загальновідому істину, що будь-яку спільну роботу не можна вести без належного порядку, що трудова дисципліна — основа організації суспільного виробництва.

Велика Жовтнева соціалістична революція породила зовсім нову трудову дисципліну, яка є виявом суспільних відносин між людьми в процесі спільного виробництва, що грунтуються на товариському співробітництві і взаємодопомозі.

«Був час, — вказував В. І. Ленін,— коли без кріпосної дисципліни не можна було вести господарства, коли була одна дисципліна — палка, був час панування капіталістів, коли силою дисципліни був голод. А тепер, з часу радянського перевороту, з часу початку соціалістичної революції, дисципліна повинна створюватися на зовсім нових началах, дисципліна довір'я до організованості робітників і бідніших селян, дисципліна товариська, дисципліна всілякої поваги, дисципліна самостійності й ініціативи в боротьбі» (Твори, т. 27, стор. 464—465).

У Тезах ЦК КПРС до 50-річчя Великого Жовтня підкреслюється, що однією з найважливіших умов прискореного переходу соціалістичного суспільства до комунізму є дальше зміцнення трудової дисципліни, організованості, розвиток ініціативи і почуття відповідальності кожного трудящого перед своїм колективом і суспільством в цілому.

Наша партія за півстоліття Радянської влади добилась величезних успіхів у комуністичному вихованні трудящих, зміцненні свідомої, соціалістичної дисципліни праці. У величезній більшості радянські люди працюють чесно, виявляють високу свідомість і організованість, сумлінно виконують свій громадський обов'язок. Працюючи на виробництві, вони повністю і найбільш раціонально використовують робочий час, не допускають браку і випуску недоброякісної продукції, суворо додержуються вимог технологічної дисципліни, правил з техніки безпеки, свято берегжуть соціалістичне добро — машини, верстати, інструменти, матеріали.

Разом з тим є ще і такі працівники, які порушують трудову дисципліну, недбало ставляться до виконання своїх виробничих обов'язків і до соціалістичної власності, роблять прогули, спізнюються на роботу. А це нерідко призводить до зриву виробничого ритму на окремих підприємствах, до простоїв, нераціонального використання техніки і робочого часу.

Лише за дев'ять місяців нинішнього року на підприємствах системи УТОГ нараховується 345 випадків порушень трудової дисципліни, в тому числі на Дніпродзержинському УВП — 25, Єнакіївському — 34, Жданівському — 31, Харківському № 1 — 27.

У прийнятій торік постанові ЦК КПРС «Про роботу партійних організацій Тульської області по вихованню соціалістичної дисципліни праці в колективах промислових підприємств і будов» вказується, що в основу роботи по зміцненню дисципліни праці повинні бути покладені не стільки адміністративні, скільки громадські заходи впливу. Форми тут найрізноманітніші: громадський осуд, громадська догана, розгляд найбільш характерних випадків порушення трудової дисципліни в товариських судах і т. ін. Слід широко використовувати і такі засоби, як стінна преса, спеціальні сатиричні випуски.

Практика передових підприємств показує, що до порушників трудової дисципліни дуже ефективні громадські заходи впливу. Однак є ще й такі люди, на яких вони не впливають. Обходять їх навіть дисциплінарні покарання. В цьому зв'язку заслуговують уваги і підтримки пропозиції передових робітників, які порушують питання про матеріальну відповідальність дезорганізаторів виробництва. Пропонується, зокрема, дозволити керівникам підприємств (за згодою профспілкових організацій) зменшувати прогульникам чергову відпустку на кількість днів, що дорівнює дням невиходу на роботу; позбавляти прогульників, ледарів, літунів премій, не давати їм пільгових путівок в санаторії і будинки відпочинку, тимчасово утримуватись від видачі їм ордера на вселення в нову квартиру, якщо навіть і дійшла черга. На ряді заводів, переведених на нову систему планування і матеріального стимулювання, розроблені положення, згідно з якими працівники, що порушують дисципліну, позбавляються права одержання винагороди за рахунок прибутку підприємства.

Велике значення для зміцнення трудової дисципліни має раціональна організація праці, повне і своєчасне забезпечення робочих місць всім необхідним для безперебійної, високопродуктивної роботи. Масові перевірки підтверджують, що через незадовільну організацію робочих місць та їх обслуговування матеріалами й інструментами ще значними є внутрізмінні простої робітників.

Порушення трудової дисципліни нерідко зв'язані і з недоліками в побутовому обслуговуванні трудящих і насамперед через незадовільну роботу їдалень, буфетів. Великі черги непродуманий графік обідніх перерв — призводять до втрати робочого часу.

Борючись за підвищення ефективності громадського виробництва, багато партійних, господарських, радянських і профспілкових організацій повсякденно поліпшують умови праці і побуту робітників та службовців, уважно ставляться до їх потреб і запитів, підвищують рівень виховної роботи серед трудящих і особливо — серед молоді. Необхідно і надалі широко залучати кожну молоду людину до громадського життя, виховувати у неї почуття свідомої дисципліни. Треба краще пропагувати славні революційні, трудові і бойові традиції нашого народу, повніше і дохідливіше розкривати будівничу і перетворюючу силу праці як джерела багатства і могутності Радянської Вітчизни.

Завжди слід пам'ятати і перетворювати в життя прекрасні слова В. І. Леніна: «Ми будемо працювати, щоб вкоренити в свідомість, у звичку, в повсякденний побут має правило: «всі за одного і один за всіх», правило: «кожний по своїх здібностях, кожному по його потребах», щоб вводити поступово, але неухильно комуністичну дисципліну і комуністичну працю».

В. НЕЖЕЛЬСЬКИЙ.

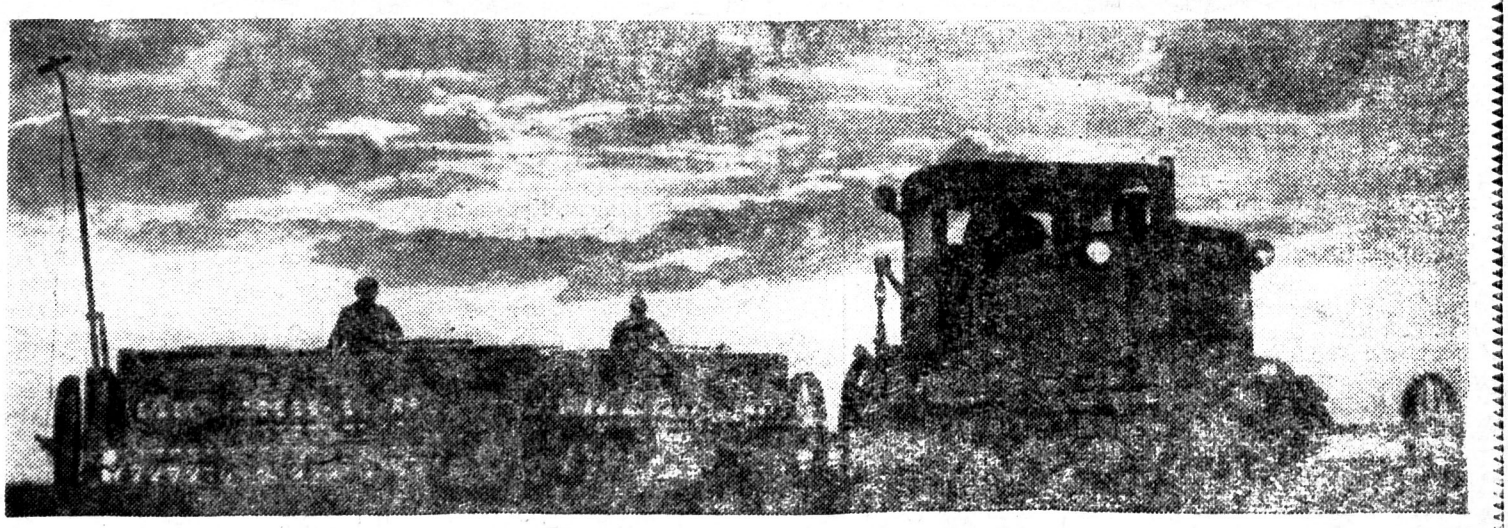

Конкурс фотоаматорів УТОГ. 1967 р. Е. Беккерман (Запоріжжя). «На сівбі».

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ТОВАРИСТВІ ГЛУХИХ УКРАЇНИ

ПЛЕНУМ ОБЛАСНОГО ВІДДІЛУ УТОГ

Вибрати в керівні органи УТОГ кращих з кращих. Про це говорилося нещодавно на черговому пленумі Кіровоградського обласного відділу УТОГ. Було розглянуто також ряд організаційних питань щодо проведення звітно-виборних зборів і конференцій організацій УТОГ.

В червоних кутках, клубах проводиться роз'яснювальна робота, прочитано ряд лекцій про підвищення ролі первинних організацій в справі комуністичного виховання глухих.

Хід підготовки до виборів висвітлюється у стінній пресі клубів і підприємства. Це дасть змогу викрити недоліки в роботі первинних організацій з метою їх дальшого усунення новообраними керівними органами УТОГ.

Н. ПОГРІБНА.
Наш нештат. кор.
м. Кіровоград.

Дводенний семінар

Розпочалася звітно-виборна кампанія організацій УТОГ на Закарпатті. Ще напередодні цього в обласному відділі було проведено дводенний семінар з головами районних і міжрайонних відділів УТОГ, де вони детально ознайомились з інструкцією про вибори керівних органів, з графіком проведення звітно-виборних зборів первинних організацій, районних і міжрайонних конференцій УТОГ.

Учасники семінару обмінялись досвідом проведення звітно-виборних зборів.

В. СТАРОДУБЦЕВ.
Наш нештат. кор.
м. Ужгород.

Майстер точних деталей

О. РЕЄНТЕНКО.

У ремонтно-механічному цеху заводу «Електроконденсатор» трудяться багато хороших виробничників. Та серед них хочеться відзначити одного з найкращих слюсарів-інструментальників О. Реентенка.

Олександр почав працювати на заводі в 1964 році. Був він тоді слюсарем-інструментальником IV розряду. За минулий час він показав себе як скромна і трудолюбива людина.

Олександр Реентенко — майстер точних деталей, раціоналізатор. Він виготовляє складні форми для литва — пресформи, штампи та пристосування. Якою б складною не була деталь, він виготовляє її високоякісно і вчасно. За три роки праці на заводі не було в нього такого випадку, щоб він не виконав в строк найскладніше завдання.

За хороші виробничі показники та сумлінне ставлення до праці Олександру присвоєно високе звання ударника комуністичної праці.

С. СУМОВСЬКИЙ.
м. Біла Церква.

НАШІ ОРДЕНОНОСЦІ

М. Бондаренко — наладчик цеху Одеського лісотарного заводу. За свої численні раціоналізаторські пропозиції і сумлінну працю нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (на фото зліва).

А. Шерстюк — майстер-різьбяр по кості Вінницького м'ясокомбінату. Нагороджений орденом «Знак Пошани».

РАДИМО ПРОЧИТАТИ

РОКИ НЕУХИЛЬНОГО ЗРОСТАННЯ

Про величезні соціальні та економічні перетворення, з якими Радянська Україна прийшла до знаменного ювілею — п'ятдесятиріччя Радянської держави, розповідає багатий цифровий матеріал статистичного збірника, недавно випущеного Видавництвом політичної літератури України.

В книзі «Україна за п'ятдесят років (1917—1967)» зібрано дані, що свідчать про грандіозні досягнення трудящих республіки в галузі економіки, культури і в піднесенні добробуту населення. Здобутки, про які говориться мовою цифр, є результатом невтомної і самовідданої праці українського народу, братерської взаємодопомоги усіх народів Країни Рад, наполегливої боротьби за побудову соціалізму і створення матеріально-технічної бази комунізму.

Таблиці, кольорові діаграми, коментарі переконливо розповідають про те, якою була Україна до Жовтневої революції та як вона розквітла тепер під зорею Великого Жовтня, як зросли її міжнародні економічні, політичні й культурні зв'язки.

Статистичний збірник являє собою цінне видання для партійних і радянських працівників, пропагандистів та агітаторів, студентів технікумів і вузів, для викладачів і наукових працівників, усіх, хто цікавиться бурхливим розвитком і величними досягненнями двічі орденоносної України за п'ятдесят років Радянської влади.

(РАТАУ).

У рахунок третього року п'ятирічки

З початку нинішнього року наше підприємство спеціалізовано як металообробне. Працюємо ми на кооперативних началах з заводами: кременчуцьким — «Дормаш» і таганрозьким — «Червоний котельник».

Як основну продукцію, колектив УВП випускає для заводу «Дормаш» форсунки, що знаходять застосування в асфальтозмішувачах різних типів, фільтруючі елементи парових котлів — для заводу «Червоний котельник», напівфабрикати для комплектації продукції Бродівського і Харківського УВП тощо.

За десять місяців цього року колектив добився високих техніко-економічних показників. Наприклад, знижені затрати на один карбованець товарної продукції. Загальна сума надпланових нагромаджень лише за 10 місяців складає 25,4 тис. карбованців. Добилися цього за рахунок зниження собівартості та перевиконання плану реалізації.

Велику допомогу в підвищенні продуктивності праці та поліпшенні якості продукції подали раціоналізатори, які за цей час виготовили ряд пристосувань для механізації трудомістких процесів, а також багато попрацювали над удосконаленням різних штампів. Економічний ефект від запроваджених раціоналізаторських пропозицій становить 2,7 тисячі карбованців.

Ставши на трудову вахту в переджовтневому змаганні, колектив підприємства перевиконав свої соціалістичні зобов'язання; завдяки цьому річний план в сумі 320 тис. карбованців виконано достроково. Вже з жовтня працюємо в рахунок третього року п'ятирічки.

Приклад працелюбності та ініціативи у виконанні зобов'язань показує краща бригада токарів, якою керує П. Іщенко, бригада № 1 В. Голуба, яка вже протягом декількох кварталів займає перше місце та інші передові бригади. А скільки в нас хороших ініціативних робітників, які щоденно перевиконують виробничі завдання, виготовляють продукцію лише відмінної якості! Серед них — слюсарі Б. Кузнєцов, П. Вербицький, токар, ударник комуністичної праці Г. Горохно та багато інших наших передовиків, які не лише добре працюють, а й передають свій багатий досвід молодим виробничникам. Наприклад, П. Іщенко трудиться на Полтавському УВП-2 понад 20 років. За цей час він став спеціалістом, довго працював інструктором виробничого навчання. Г. Горохно навчила своєї професії Л. Дем'янко, яка намагається у всьому наслідувати свою вчительку. Кращим з кращих серед молодих слід назвати також токаря, ударника комуністичної праці А. Литвиненка. Він не лише сумлінно трудиться, як секретар комсомольської організації добре справляється з громадськими дорученнями. Досить працьовиті, дисципліновані І. Никитченко, В. Черняк та ряд інших.

За високі показники в праці колектив підприємства протягом трьох кварталів утримує перехідний Червоний прапор Жовтневого райкому КП України м. Полтави та Полтавського обласного відділу УТОГ. В цьому велика заслуга партійної, профспілкової, комсомольської та первинної організацій УТОГ, котрі щоденно, по-діловому турбуються за виконання плану, направляють, згуртовують весь колектив для досягнення найвищих показників в праці.

Зараз колектив Полтавського учбово-виробничого підприємства готується працювати в нових умовах планування та економічного стимулювання. Потурбувались ми вже і про своє майбутнє. Повністю забезпечені замовленнями на виготовлення продукції в наступному році, план якого збільшується в порівнянні з нинішнім на 133 тисячі карбованців.

Всі трудівники підприємства зустрічають 50-річчя встановлення Радянської влади на Україні значними трудовими дарунками.

О. КРИСТИНІНА.
Економіст Полтавського УВП-2, секретар партійної організації.

І. Чалик (на фото справа) — ветеран праці Полтавського УВП-2, працює в рахунок третього року п'ятирічки. Він володіє кількома суміжними спеціальностями — стругальника, шліфувальника та фрезерувальника і свої знання передає молодим робітникам.

На фото: І. Чалик показує В. Кроту, як правильно працювати на стругальному верстаті.

ПРИЇХАЛИ.

Фотоетюд В. Овсяника.
м. Дніпропетровськ.

Друг і порадник

Багато років працює в Товаристві глухих Тамара Лазарівна Єрмакова. Свій трудовий шлях почала вона швеєю. Потім її висунули на посаду художнього керівника Комунарського будинку культури глухих Луганської області. Працювала вчителькою початкових класів школи робітничої молоді в Донецьку. Окрім цього вона ще завідує Червоним кутком в Петрівському районі Донецька.

Коли в 1966 році на Петрівці організували міжрайвідділ УТОГ, куди входять Мар'їнський і Петрівський райони, Тамара Лазарівна почала працювати директором клубу глухих.

Багато корисного і хорошого принесла в клуб Т. Л. Єрмакова. Багатьом глухим допомогла вона порадою і ділом. Трудівники села — глухі колгоспники з її допомогою одержали путівки в будинок відпочинку «Сосновий бір» за рахунок правління колгоспів, багатьом подана допомога в ремонті і спорудженні жилих будинків.

Люблять та поважають глухі свого друга і порадника — Тамару Лазарівну Єрмакову.

Т. ПЕРЕБИЙНІС.
Наш нештат. кор.
м. Донецьк.

Добре знають глухі спортсмени нашої республіки Леоніда Матюхіна з м. Миколаєва. Виступаючи в 1961 році на IX Олімпійських іграх серед глухих в Хельсінкі (Фінляндія), Л. Матюхін завоював 6 золотих і 3 срібних медалі і привіз додому почесне звання абсолютного чемпіона світу з спортивної гімнастики серед глухих.

На фото: Л. Матюхін виконує гімнастичні вправи на брусах.
Фото І. Щербанюка.

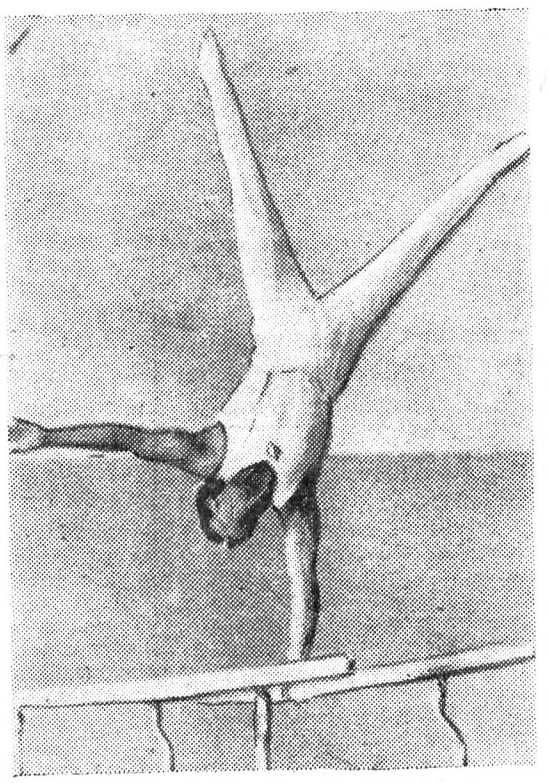

ПО СТОРІНКАХ ГАЗЕТ

РОЗМОВА ГЛУХИХ ПО ТЕЛЕФОНУ

РЕПОРТАЖ

Задзвонив телефон, і тут же на апараті спалахнула і замиготіла сигнальна лампочка. Я почула дзвоник, а господар квартири, молодий інженер, в якого я брала інтерв'ю, побачив світло і зняв трубку. А втім він тут же відклав її. Почалась незвичайна розмова, яка продовжувалась хвилин вісім. За цей час не було вимовлено жодного слова, але співрозмовники чудово розумілися.

— Мене викликають на роботу,— сказав господар. І, помітивши мій здивований погляд, пояснив: — Телефон, як бачите, спеціальний. Створений він лабораторією сурдотехніки Інституту дефектології для нас, для людей з повною втратою слуху.

Про цю лабораторію я чула багато хорошого і раніше. І тепер вирішила познайомитись із творцями телефонного апарату для глухих. Керує лабораторією кандидат педагогічних наук В. Д. Лаптєв, пристрасний ентузіаст тієї благородної справи, якій покликана служити сурдотехніка. Це Валентину Дмитрієвичу року півтора тому прийшла думка переробити звичайний телефон так, щоб їм могли користуватись не тільки чуючі люди. Впровадити ідею Лаптєва взялися техніки В. І. Антипов і В. С. Поплов.

Тепер дослідні зразки готові. Шість апаратів встановлено на квартирах глухих, а один на столі в лабораторії. Принцип створеної тут приставки простий. Спеціальне реле вмикає яскраву лампу під час телефонного дзвінка — це світловий виклик. Тепер можна починати розмову. Вона ведеться за допомогою азбуки Морзе. Співрозмовники відстукують телеграфним ключем свої запитання та відповіді і «слухають» один одного, держачи в руці вібратор, сигнали якого приймаються осязанням. Проведено вже більше ста таких розмов, причому один міжміський. Маючи апарат з приставкою, розмовляти з глухим може будь-яка людина, в тому числі і добре чуюча, треба тільки знати азбуку Морзе. До речі, групу глухих, в московських квартирах яких встановлено телефони, навчав співробітник лабораторії — інженер-радист Ю. М. Бобриков.

І. В. Цукерман керувала випробуваннями нового апарату і все перевіряла на собі. Вона повністю втратила слух ще в дитинстві. Але це не завадило їй закінчити школу, потім МВТУ імені Баумана і тепер успішно працювати в сурдотехнічній лабораторії.

Нашу бесіду закінчує керівник лабораторії В. Д. Лаптєв.

— Людям, позбавленим слуху,— говорить він,— намагаються допомогти не тільки медики, а й інженери. Вже створені відеотелефон і апарат для так званої «видимої» мови (до речі, народився він в нашій лабораторії). Він перетворює звуки на особливі фігури, які виникають на екрані, схожому на екран телевізора. Наша приставка до звичайного телефона — одна з останніх робіт. Дуже хотілося б, щоб створений нами апарат не залишився подарунком для декількох щасливців, а пішов у серійне виробництво.

М. БАГРЄЄВА.
«Вечерняя Москва».

СЛОВО ПРО ХОРОШУ ЛЮДИНУ

Живе і працює у Севастополі чудова людина — Генадій Олександрович Очапов. Приїхав він у Севастополь у 1936 році і поступив на морзавод ім. Орджонікідзе слюсарем. Полюбив Генадій Олександрович свій завод і свою професію. З перших же днів зарекомендував себе хорошим працівником, товаришем. Глухота не завадила йому стати передовиком виробництва.

В тяжкі роки Вітчизняної війни, під час осади Севастополя Генадій Олександрович залишився у місті і продовжував працювати на заводі. Працював він з раннього ранку до пізньої ночі. Допомагав тим, хто захищав Вітчизну і рідне місто. Нелегкі то були часи. Тричі був поранений. На його очах загинуло багато друзів. Але вистояв, не здався Генадій Очапов. Неодноразово рятував дітей під ворожим вогнем, ризикуючи власним життям, копав окопи, під час бою підносив бійцям боєприпаси.

Наприкінці 1941 року цех, в якому працював Г. О. Очапов, був евакуйований. Поїхав на нове місце і Генадій Очапов. І тут він працював самовіддано, віддаючи всі сили для захисту рідної Батьківщини.

За мужність і самовіддану працю в роки Великої Вітчизняної війни Г. О. Очапов двічі відмічений урядовими нагородами.

Після звільнення Криму від німецько-фашистських загарбників Генадій Олександрович повернувся до рідного міста. І тепер він працює на Севастопольському морзаводі ім. Орджонікідзе. Йому присвоєно звання ударника комуністичної праці.

Н. КИРИЛОВА.
Наш нештат. кор.
м. Сімферополь.

„ГОЛУБІ ВОГНИКИ" У БУДИНКАХ КУЛЬТУРИ

Один з них відбувся у Волчанському клубі глухих на Харківщині. Герої Радянського Союзу Д. В. Толинов, льотчик В. А. Єршов, розвідниця-парашутистка А. Д. Кошмай, учасниця громадянської війни Е. К. Краснокутська поділились своїми спогадами про буремні часи перших років встановлення Радянської влади, героїчну боротьбу нашого народу з фашистськими загарбниками в роки війни.

На закінчення учасники вечора проглянули кінофільм «Ленін у Жовтні».

А. ХИЗОВА.

* * *

50-річчю Радянської влади був присвячений «Голубий вогник» у Запорізькому будинку культури.

На вогник були запрошені глухі трудівники підприємств, активісти Будинку культури. В гості прийшли старі комуністи тт. Пересипко і Дорфман — активні учасники громадянської та Вітчизняної воєн.

Глухі Запоріжжя багато дізналися про славні епізоди з історії нашої країни.

На закінчення вечора відбувся концерт художньої самодіяльності.

С. МОРДУШЕНКО.

ЗМАГАННЯ З ШАХІВ І ШАШОК

Нещодавно в Чернігівському будинку культури глухих відбулись обласні змагання з шахів і шашок.

В особистій першості з шахів серед чоловіків перемогу одержав Б. Марусенко. На другому місці — М. Овсяник, який виконав норму першого розряду. Третє місце зайняв С. Рибцов.

Серед жінок боротьба за перше місце проходила між Т. Старовіровою і О. Сміян з Прилук. О. Сміян виконала норму першого розряду.

Цікавими були змагання з шашок. Серед чоловіків у впертій боротьбі звання чемпіона обласного відділу УТОГ завоював А. Баканович з Прилук. На другому місці — Г. Ананко. Успішно виступив найстаріший шашист А. Павленко, який зайняв третє місце.

В змаганнях серед жінок всі партії виграла Є. Боярченко.

В. ОЛІЙНИК.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Запитання: Чи розповсюджується положення про щомісячну грошову допомогу на глухих інвалідів з дитинства I та II груп, які проживають в сільській місцевості?

Відповідь: Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 26 вересня 1967 року передбачає: встановити с 1 січня 1968 року грошову допомогу в розмірі 16 карбованців на місяць інвалідам з дитинства, які досягли 16 років. Вказану грошову допомогу будуть одержувати всі інваліди з дитинства I і II груп незалежно від причини захворювання при умові, якщо вони не працюють. У випадку, коли інваліди I та II груп працюють, вони забезпечуються пенсією в залежності від стажу роботи і заробітної плати.

Запитання: Чи зберігається тижнева норма видачі молока і норма безкоштовної видачі лікарсько-профілактичного харчування на виробництві з шкідливими умовами праці в зв'язку з переходом на п'ятиденний робочий тиждень?

Відповідь: За робітниками та службовцями підприємств, установ і організацій, які переведені на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями, зберігається тижнева норма молока, яка видається при шестиденному робочому тижні.

При п'ятиденному робочому тижні лікарсько-профілактичне харчування видається лише в дні виходу на роботу. Раціони цього харчування, що застосовуються при шестиденному робочому тижні, будуть переглянуті і розраховані на 5 днів.

Запитання: Який порядок надання додаткової 3-денної відпустки за безперервний стаж роботи при збільшенні загальної тривалості відпусток робітникам і службовцям з 12 до 15 робочих днів?

Відповідь: Згідно Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 26 вересня 1967 року з 1 січня 1968 року збільшується до 15 робочих днів тривалість відпустки тим робітникам і службовцям, які тепер мають загальну тривалість відпустки 12 робочих днів. Робітникам і службовцям, яким з 1 січня 1968 року загальна тривалість відпустки з 12 робочих днів збільшується до 15 робочих днів, додаткова 3-денна відпустка за безперервний робочий стаж не надається. Робітникам, які мають тривалість відпустки 15 робочих днів, з врахуванням раніш одержаної додаткової 3-денної відпустки за безперервність роботи, загальна тривалість відпустки не збільшується. У всіх останніх випадках передбачений діючим законодавством порядок надання робітникам і службовцям додаткових відпусток зберігається.

Запитання: Чи скорочується тривалість робочої зміни на одну годину у передсвяткові дні при п'ятиденному робочому тижні?

Відповідь: В передсвяткові дні тривалість робочої зміни для осіб, які при шестиденному робочому тижні мали 7-годинний робочий день, скорочується на одну годину. Для осіб, робочий день яких при шестиденному робочому тижні складав шість годин і менше, тривалість робочої зміни при п'ятиденному робочому тижні в передсвяткові дні не змінюється. У тих випадках, коли святковому дню передують дні щотижневого відпочинку, тривалість робочої зміни не скорочується. Так, наприклад, 30 і 31 грудня 1967 року (субота та неділя) на підприємствах, які перейшли на новий режим роботи,— вихідні дні. Таким чином, у цьому випадку тривалість робочого дня в п'ятницю 29 грудня не скорочується, так як цей день не є передсвятковим.

П. КУРКІН.
Юрист.

Редактор В. ПІТЕНКО.

Центральне правління Українського товариства глухих з глибоким сумом сповіщає про смерть одного з найстаріших членів УТОГ, члена КПРС

Матвія Олексійовича ПОЛЯКОВА

і висловлює сердечне співчуття родині покійного.

Наша адреса:
м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. Е-7-38-43
«Наша жизнь»—орган Центрального правления Украинского общества глухих.

БФ 19850. 15. XII. 67 р.
Київ, друк. УВП-3.
Зам. 1012—3000.